

ACH TO ZLATO KOŤEJĀŤEĀ...

Neděle, 21. července 2013

Vzpomenu se na jednu historku, která patří do oblasti už dost festivního humoru, a i když vypadá jako dnešní odehrála se v první polovině roku 2010. Byla kdesi na Teplicku poblíž Krupky jedna rodina těch, no těch, abych neurazil, takže se mi hledá název, protože pro ně je poslední dobou už skoro věčno urážlivé. No, a oni si někde na něco přijali peníze. A jak to tak bývá, tak neplatili splátky...

Jak to tak v této české kotlině chodí, v době a zase přímým dorazil sám Velký Exekutor, samozřejmě s v podobě místní policie České republiky a pak i moji maličkostí. Byl jsem tam skoro zbytečný, majetek zpeněžitelný skot došlo na jejich peníze. Chápu, že pro tuhle komunitu je zlatý penězák vším, dokonce je takhle hájí i jejich advokátka Klára S., že pro cikánskou matku je dle jejího názoru si koupit zlatý penězák dítěti jídlo nebo oblečení. No, prosím, jsou to jejich zvyklosti a jejich symboly, ale z hlediska pana exekutora je penězák zbytečná, tu prostě k životu běžně nepotřebuje. Následoval přímý a nakonec pro ně nebylo zbytkem a začal proces vyvlastnění nebo exekuce - nebo jak to nazvat. Pan exekutor měl sebou fotoaparát digitál a taky měl inkoustovou tiskárničku, tak každěmu penězák nafotit na ruce a uchu zatím majitele(ky), udělat dvě fotky, na obou se podepsat včetně policie, jednu fotku dostal povinný a druhá šla do zapečetěného pytlíku společně se penězkem. Tak to po dosti dlouhé době věčno skončilo a vracíme se do Teplic. A pan exekutor furt nějak pochyboval a kroutil hlavou, furt se mu cosi nezdálo. Pak se mě ptá "Máte chvíli čas?" Já tam byl vlakem, tak mi to bylo jedno. Takže jsme jeli ke známému klenotníkovi kamsi na pomezí Teplic a Pokratic. Ten vášněný pán ve vestěce to začal přebírat, vášně, v odměném válci objem, počítal a furt mu to nevycházelo. Párkrát do toho rejpnul, vryp pak zas zahladil k nepoznání a prohlásil "To není zlato, jenom silná pozlacená mosaz!" Ze skříně vytáhnul takový obrovitý BUCH, kde prej jsou vyfoceny a popsány snad všechny padělky, které se kdy na tom krásném světě vyskytly, a nalistoval příslušnou stranu. Přívod falešných penězáků: Rumunsko - Moldávie 2003 - 2005. Tím to prozatím skončilo. Za pár dní s panem exekutorem mluvím a tak se ho ptám, jak to věčno dopadlo. No, on se rozhodl druhý den, že těm povinným to vrátí, co s tím taky, prodat se to běžně nedá a nebo jen za pár korun. Zavola ty samé policajty - těm se moc nechtělo, ale ovšem když zaslechli cosi o padělcích, tak to už jo. Přímí vrácení se konal i když je horší než přímí zabavování, ale on prohlásil, že je exekutor a ne sbíratel barevných kovů v ceně tak 40 Kč za kilo. Dokonce na něj vytáhli "úřední papír, kterej jim vydal prodávající", že to je pravé a nefalšované zlato. A došlo k srandovnému paradoxu, že ten prodávající byl z té samé jejich komunity a prodal jim to on, bez jakékoliv licence samozřejmě. Ale vydal k tomu tenhle příslušnej glejt s vlastnoručným podpisem a bramborovým razítkem. Pan exekutor začal shánět u nich něco jiného zábavnějšího, povídal taky, že je krvežíznivý zvědav, jestli ten spoludruh má eště hlavu na krku... Vono šlo odhadem o částky v řádu slušných desítek tisíc o který je okradl a navíc k tomu ta strašná urážka, že oni nosili na krku ještě nějaké mosazné reťázy. Jednoznačně, to by pro ně hrozná vstuda mezi ostatníma. Tak jsem si přímíkal: zloděj okradl zloděje, ty kupující taky k těm penězům nepřijali, legálně a on k těm "penězákům" docela urážlivě taky ne... FRANTA